

[Handelsministeren.]

drøftet, men der har inden for udvalget været enighed om, at det under hensyn til, at søloven i overvejende grad er en samling civilretlige bestemmelser, ikke kan anses for naturligt og hensigtsmæssigt at indføje bestemmelser af den nævnte art i søloven.

Dispachørhvervet omfatter navnlig beregning og fordeling af tab ved almindeligt havari o. lign., bestemmelse af grænsen for reders ansvar og fordeling af ansvarsbeløbet og beregning af assuranceerstatning i søforsikring.

Dette erhvervs særlige karakter i forbindelse med, at det naturligt kun kan beskæftige få personer, er baggrunden for, at det i forslaget § 10 er bestemt, at dispachører ikke kan afslå at udføre forretninger, der efter lov og sædvane hører under dispachørhvervet. Tilsvarende bestemmelser har tidligere været fastsat administrativt i en bekendtgørelse af 31. august 1935 om statsautoriserede dispachørers virksomhed, pligter og ansvar.

Om dette lovforslag skal jeg i øvrigt bemærke, at bestemmelserne heri i det væsentligste svarer til de gældende næringsretlige bestemmelser for dispachører, men i denne forbindelse på ny påpege, at forslaget på samme måde som revisorlovforslaget og som den nylig gennemførte landinspektørlov indeholder særlige bestemmelser om administrativ frakendelse af beskikkelse for en tid fra 1-5 år eller indtil videre. Særlig under hensyn til dispachørernes ansvarsfulde hverv og til den myndighedsudøvelse, der i søloven er tillagt disse, må jeg finde det helt rigtigt med en sådan disciplinær bestemmelse, som kan finde anvendelse, hvis vedkommende dispachør har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed og de udviste forhold giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil udøve virksomheden på forsvarlig måde.

Sluttelig skal jeg om dette forslag anføre, at de tilsvarende forslag vedrørende revisorer, mæglere, ejendomsmæglere og translatorer giver de personer, der opfylder betingelserne herfor, ret til at blive beskikket af handelsministeren, men at det af næringslovskommissionens betænkning fremgår, at dispachørkommissionen havde foreslået,

at dispachører ligesom i Norge og Sverige og ligesom her i landet før den nuværende næringslov skulle udnævnes af kongen. Det er i denne henseende fremhævet, at det har en ikke ringe betydning i forhold til udlandet, at danske dispachører kan benytte betegnelsen „Royal Danish Average Adjuster“. Man mener, at dette vil gøre det lettere for redere og assurandører at få udenlandske parters tilladelse til opgørelse af dispacher her i landet, og at det ville kunne hjælpe til at få her udstedte dispacher anerkendt i udlandet.

Imidlertid må jeg være enig med næringslovskommissionen i, at dette ønske ikke bør imødekommes, idet det ud fra principielle synspunkter vedrørende forvaltningsretlig kompetence vil være mindre heldigt, at dispachører beskikkes af kongen. De synspunkter, der fremføres til støtte for sådan kgl. udnævnelse, ville antagelig med samme vægt kunne fremføres af andre erhvervsgrupper, og derfor må jeg også af hensyn til konsekvenserne finde det betænkeligt at give dispachørerne en særstilling i udnævnelsesmæssig henseende.

Endelig skal jeg nævne *forslag til lov om translatorer og tolke*.

For dette forslags vedkommende har jeg ikke meget at føje til mine tidligere bemærkninger af generel karakter for disse forslags vedkommende. Jeg nævnte tidligere, at en række af forslagene ved betegnelsen af den pågældende virksomhed ikke som hidtil benyttede udtrykket „statsautoriseret“, og dette gælder også for translatorer og tolkes vedkommende. Det er dog her særligt fremhævet, at det kan have en vis betydning for translatorer, når deres oversættelser anvendes i udlandet, at det af oversættelsen fremgår, at den, der har foretaget den, er i besiddelse af en særlig, offentlig autorisation eller beskikkelse. Jeg vil derfor gerne fremhæve, at den omstændighed, at vi i teksten til lovforslagene og i bestemmelsen om de pågældendes eneret til at føre betegnelsen „translator og tolk“ har udeladt ordet „statsautoriseret“, ikke hindrer de pågældende i at anvende en betegnelse som f. eks. statsautoriseret eller dertil svarende udtryk på fremmede sprog, således at det udtil står klart, at de har dokumenteret